

El Consell Intercomarcal de 1978

L'edició de divendres passat del SETMANARI L'EBRE feia pública la iniciativa d'ERC de promoure una llei del Parlament de Catalunya per a crear el Consell Intercomarcal de les Terres de l'Ebre. Els anys vuitanta ja va existir un organisme amb esta denominació per a representar i promocionar el conjunt del territori. Fou la primera vegada que les quatre comarques de l'Ebre es van aixopugar sota un organisme comú pactat i acceptat.

Josep Bayerri Raga,
periodista

El CITE de 1978 fou obra del president Josep Tarradellas. Tarradellas va arribar per primera vegada a les Terres de l'Ebre el 27 d'abril convidat per l'Ajuntament de Tortosa; l'excusa formal era la inauguració de la Fira Expo-Ebre. El seu propòsit real, però, era contactar amb els responsables dels regants del Delta i les forces polítiques i socials per a negociar algun tipus d'aprofitament dels recursos naturals de la zona, bàsicament l'aigua de l'Ebre. Este tema preocupava molt i era motiu de controvèrsia atès que el darrer any havia patit una gran sequera i Tarragona i Reus varen haver de suportar restriccions en l'abastament d'aigua. Tarradellas es va trobar un país en plena ebullició, com mai havia succeït i com no es tornaria a repetir; més d'un miler de persones l'esperaven a la plaça de l'ajuntament i el van aclamar amb pancartes reivindicatives. La primera visita fou molt oficialista de la mà del governador, el president de la Diputació, els alcaldes franquistes i la gent d'UCD. Les forces polítiques de la que, fins aleshores, s'havia nomenat oposició democràtica (bàsicament CIU, PSC i PSUC) forem menystingudes i no vàrem jugar cap paper. Tallada fou el protagonista local amb el diputat Antonio Faura. Els dirigents de l'oposició varem protestar i adreçarem una carta a Tarradellas, el qual anima a treballar plegats i anuncia una propera visita per parlar-ne.

Es celebraren un seguit de reunions i el 20 de juny s'arribava a un acord, anomenat Pacte de l'Ebre, amb participació de tots els partits polítics, ajuntaments i entitats socioeconòmiques, que van crear una comissió integrada per una desena de persones, entre elles Joan Martí, Josep M. Castells, Felip Tallada,

Josep M. Simó i jo mateix, que érem els impulsors del procés. A la segona visita Tarradellas es va trobar un territori unit i amb voluntat de pacte i entesa entre els diversos sectors polítics i socials. La reunió amb els partits estava molt preparada. El fet que fossin d'origen geogràfic i polític plural, i la consciència unitària que calia sumar esforços per al futur del territori, garantiren l'èxit.

Des del primer moment es va plantejar crear un organisme unitari que representés conjuntament les comarques de l'Ebre. El resultat de tot plegat fou el Decret de 4 de desembre de 1978, per mitjà del qual es creava el Consell Intercomarcal de les Terres de l'Ebre negociat fins al més petit detall per a garantir la presència directa o indirecta de totes les forces polítiques del territori i l'equilibri representatiu de les quatre comarques. L'expressió més evident fou la composició d'una presència provisional col·legiada integrada per quatre persones, una de cada comarca: Felip Tallada i Ramon Calanda, encara alcaldes de Tortosa i Móra d'Ebre (significaven l'anterior poder franquista i comptaven amb l'aquiescència d'UCD); i Anton Monner, de Gandesa, i Josep M. Simó, d'Ampostà, representants de CIU i del PSC, respectivament (expressió dels partits democràtics del canvi). L'any següent, després de les primeres eleccions municipals es configurà el CITE definitiu amb Josep Lluch, president dels regants del Delta com a president, Anton Monner (CIU de Gandesa) com a vicepresident i Josep M. Simó (PSC d'Ampostà) com a secretari, mentre que Josep Joan Grau (aleshores militant del PSUC) assumia la direcció del gabinet tècnic. No va haver-hi cap afany de protagonisme polític per part de ningú.

El president Pujol sempre va tenir reticències respecte al Consell Intercomarcal; el seu projecte polític era la creació de petits poders territorials (els consells comarcals) contro-

L'èxit del Consell de l'Ebre de 1978 fou la generositat de tots per a renunciar a cap protagonisme i presentar un front comú; la desunió va suposar el seu fracàs.

lats pel seu partit. Aquest fet, afegit a la instrumentalització del CITE pel seu president per aconseguir el mitrànsvasament a Tarragona; la

manca d'unitat respecte al projecte comú i els successius abandonaments, primer dels PSUC i després dels representants de la Ribera

d'Ebre, portaren a la inoperància i en definitiva a la dissolució per decret de 23 de gener de 1990. Havia durat onze anys. ■

Jornades de Portes Obertes d'ESO amb les famílies
Dijous 19/03/2020
19.00 h

Jornades de Portes Obertes de Batxillerat i Cicles Formatius
Dilluns 27/04/2020
19.00 h

INSTITUT
RAMON BERENGUER IV
AMPOSTA
<https://www.iesramonberenguer.org>

PORTES OBERTES